

עמ"י (ירושלים) 59137-08-24 - פלוני נ' מדינת ישראל

עמ"י (ירושלים) 59137-08-24 - פלוני נ' מדינת ישראל מחוזי ירושלים

עמ"י (ירושלים) 59137-08-24

פלוני (עציר)

נגד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים

[25.08.2024]

כבוד השופט דוד זילר

החלטה

1. העורר נעצר ביום 21.8.24 בחשד לתקיפה. על פי הנטען, הוא תקף את אחיו ואותר לאחר מרדף. בית משפט קמא קבע כי על פי חומר החקירה קיימת מסוכנות לעורר. בהקשר זה ציין גם בית המשפט כי העורר הורשע לפני כארבעה חדשים בפציעה, וניתן צו אשפוז למשך שלוש שנים. כן הצביע הוא על צורך בביצוע פעולות חקירה מהן 2 בנות שיבוש, ומשכך ביום 22.8.24 הורה על מעצרו עד ליום 25.8.24.
2. ביום 25.8.24 הובא העורר לדיון הארכת מעצר. בדיון בפני בית משפט קמא הצביעה המשיבה על צורך לבצע 7 פעולות חקירה, 4 מהן בנות שיבוש.
3. בית משפט הורה על הארכת מעצרו של העורר עד ליום 28.8.24 בשעה 10.00. זאת, תוך שציין כי על המשיבה להזדרז בביצוע פעולותיה.
4. העורר הגיש ערר על החלטה זו תוך שטען כי לא בוסס קיום חבלה, כי החקירה מתנהלת בעצלתיים כאשר פעולות החקירה שנדרשו טרם בוצעו, והבקשה להאריך את המעצר התקבלה טרם התברר ליחידת התביעה כי פעולות אלו טרם בוצעו. עוד נטען, כי אין מקום להארכת המעצר מקום בו עומד בתוקף צו אשפוז פסיכיאטרי, וצריך היה לברר סוגיה זו טרם ביצוע פעולות חקירה.
5. בדיון שנערך היום הרחיב ב"כ העורר בעניין טענותיו בנוגע לצו האשפוז הפסיכיאטרי, תוך שהוא טוען כי לאורו הרי שככל שצו זה בתוקף, על העורר, לכל היותר, להיות תחת אשפוז פסיכיאטרי ולא מעצר, וככל שאינו בתוקף, הרי שלא נעברה על ידי העורר עבירת הפרת חובה חוקית.
6. המשיבה מצידה, הצביעה בדיון שנערך היום על תיק החקירה, ובו פעולות החקירה הנדרשות על ידיה. כמו כן, טענה המשיבה כי לעניין החבלה קיימות בחומר הראיות תמונות המעידות על קיומה. כן קיימת עדות האח הנתקף. מעיון בתיק החקירה, נחזה כי אלו אכן קיימים בתיק.
7. לעניין צו האשפוז הסבירה המשיבה כי כנגד העורר ניתן צו אשפוז בהחלטה מיום 8.4.24 וזאת לנוכח כתב אישום קודם שהוגש כנגדו אשר ייחס לו 2 עבירות של פציעה. לנוכח זאת, הופסקו ההליכים הקודמים. מתברר עם זאת, כי העורר לא התייצב לאשפוז, וזאת כעולה מהודעת פסיכיאטר המחוז מיום 14.4.24.

8. העורר נבדק עם זאת ביום 21.8.24 בחדר מיון פסיכיאטרי, וקיים אישור רופא לפיו העורר כשיר להשתחרר לבית המעצר וזאת בהיעדר אינדיקציה לאשפוז פסיכיאטרי דחוף. בנסיבות אלו, טוענת המשיבה, כי אין מניעה להמשך מעצרו של העורר. כמו כן לדבריה, ככל שטוען העורר כי עליו להיות מאושפז, הרי שהדבר אינו מאיין את מעצרו, אלא מחייב שליחתו לאשפוז, כפי שנקבע בהליך הקודם.
9. אכן, לא נתבררו מלוא הנסיבות מדוע אין העורר מצוי תחת האשפוז שנקבע לגביו, ומדוע לא ננקטו פעולות (ככל שאכן לא ננקטו) בעקבות אי התייצבותו לאשפוז שנקבע. עם זאת, אני מסכים עם טענת ב"כ המשיבה, כי העובדה כי כנגד העורר ניתן צו אשפוז קודם, אשר לא קויים על ידו, וזמן לא רב לאחר מכן, הוא נחשד בביצוע עבירת תקיפה נוספת, רק מגבירה את חשש המסוכנות ממנו.
10. כמו כן, ומעת שתעודת חדר המיון שניתנה קובעת כי הוא יכול להשתחרר בחזרה לבית המעצר וזאת בהיעדר אינדיקציה לאשפוז פסיכיאטרי דחוף, הרי שאין העורר יכול לטעון כנגד המשך המעצר, על בסיס צו אשפוז קודם הקיים כנגדו, אותו הוא לא קיים, ואשר נכון להיום נקבע כאמור כי אין הוא נדרש. זאת מבלי לקבוע מסמרות לגבי המצב בהמשך לאור צו האשפוז שניתן, אותו יש לברר.
11. מכל מקום, איני רואה כי יש בכלל האמור, כדי למנוע את המשך מעצרו של העורר כפי שנקבע, הן לנוכח הראיות בדבר ביצוע התקיפה בה הוא נחשד, ומסוכנותו כנובע מכך (וזאת בנוסף להליך הקודם שהתקיים בעניינו), והן לשם ביצוע פעולות החקירה הנדרשות.
12. העורר טוען, כי ניתן היה לבצע את פעולות החקירה מהר יותר. בית משפט קמא, אף הוא קבע כי יש להזדרז בביצוע פעולות החקירה, ולכך אני מצטרף. עם זאת, בנסיבות העניין, ומעת שפעולות החקירה הנוספות אכן נדרשות, ולנוכח כלל האמור לעיל, אני מורה על דחיית הערר, תוך ציון העובדה כאמור כי יש אכן לבצע את פעולות החקירה בלא דיחוי נוסף.
- ניתנה היום, כ"א אב תשפ"ד, 25 אוגוסט 2024, בהעדר הצדדים.